

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Alpina River Cruises GmbH ja Nicko Tours GmbH

Vastapuoli: Ministero delle infrastrutture e dei trasporti — Capitaneria di Porto di Chioggia

Ennakkoratkaisukysymys

Onko 7.12.1992 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 3577/92 ⁽¹⁾ tulkittava siten, että sitä sovelletaan sellaiseen risteilytoimintaan, jota harjoitetaan jäsenvaltion satamien välillä ilman, että näissä satamissa laivaan otetaan ja sieltä lasketaan maihin eri matkustajia, siten, että mainittu toiminta alkaa ja päättyy siten, että samat matkustajat otetaan laivaan ja lasketaan maihin jäsenvaltion samassa satamassa?

⁽¹⁾ Palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen soveltamisesta meriliikenteeseen jäsenvaltioissa (meriliikenteen kabotaasi) 7.12.1991 annettu neuvoston asetusta (ETY) N:o 3577/92; EYVL L 364, s. 7.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 15.1.2013 — Ministero dell'Interno v. Fastweb SpA

(Asia C-19/13)

(2013/C 86/18)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Ministero dell'Interno

Vastapuoli: Fastweb SpA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2007/66 ⁽¹⁾ 2 d artiklan 4 kohtaa tulkittava siten, että kun hankintaviranomainen on, ennen kuin se on tehnyt sopimuksen suoraan sellaisen taloudellisen toimijan kanssa, joka on valittu hankintailmoitusta julkaisematta, julkaissut Euroopan unionin virallisessa lehdessä vapaaehtoista avoimuutta koskevan ilmoituksen ja on odottanut vähintään kymmenen päivää ennen sopimuksen tekemistä, kansallinen tuomioistuin ei voi — missään tapauksessa — julistaa sopimusta pätemättömäksi, vaikka tämä katsoisi, että säännöksiä, joiden nojalla on tietyin edellytyksin mahdollista tehdä sopimus tarjouskilpailua järjestämättä, on rikottu?
- 2) Toissijaisesti, onko direktiivin 2007/66 2 d artiklan 4 kohta — mikäli sitä tulkitaan siten, että siinä suljetaan pois mahdollisuus julistaa sopimus pätemättömäksi kansallisen oikeuden (hallintomenettelylain 122 §) nojalla, vaikka kansalli-

nen tuomioistuin katsoo, että on rikottu säännöksiä, joiden nojalla on tietyin edellytyksin mahdollista tehdä sopimus tarjouskilpailua järjestämättä — yhteensopiva yhdenvertaisen kohtelun, syrjintäkiellon ja kilpailun suojelun periaatteiden kanssa ja taataanko sillä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa vahvistettu oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin?

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivien 89/665/ETY ja 92/13/ETY muuttamisesta julkisia hankintoja koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumettelyjen tehokkuuden parantamiseksi 11.12.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/66/EY; EUVL L 335, s. 31.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgericht Berlin (Saksa) on esittänyt 15.1.2013 — Daniel Unland v. Land Berlin

(Asia C-20/13)

(2013/C 86/19)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgericht Berlin

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Daniel Unland

Vastaja: Land Berlin

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Euroopan unionin primaarioikeudessa ja/tai johdetussa oikeudessa, tässä erityisesti direktiivissä 2000/78/EY, ⁽¹⁾ tarkoitettua sellaista ikään perustuvaa syrjintää, joka ei ole oikeutettua, koskevaa kattavaa kieltoa tulkittava siten, että se koskee myös osavaltion palveluksessa olevien tuomarien palkkauksesta annettuja kansallisia säännöksiä?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: seuraako kyseisen unionin primaarioikeuden ja/tai johdetun oikeuden tulkinnasta, että kansallisessa säännöksessä, jonka mukaan määrättäessä tuomari tehtävänsä hänen peruspalkkansa määräytyy hänen ikänsä perusteella ja myös sitä myös korotetaan myöhemmin hänen ikänsä perusteella, on kyse ikään perustuvasta välittömästä tai välillisestä syrjinnästä?
- 3) Jos myös toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: onko kyseisen unionin primaarioikeuden ja/tai johdetun oikeuden tulkinta esteenä sille, että tällaisen kansallisen säännöksen oikeutuksena on lainsäätäjän tavoite palkita työkokemus ja/tai sosiaaliset kyvyt?

- 4) Jos myös kolmanteen kysymykseen vastataan myöntävästi: Mahdollistaako unionin primaarioikeuden ja/tai johdetun oikeuden tulkinta — niin kauan kuin syrjimätöntä palkkauslainsäädäntöä ei ole otettu käytäntöön — jonkin muun oikeudellisen seurauksen kuin sen, että syrjityille maksetaan takautuvasti palkkaa heidän palkkaluokkansa korkeimman palkkatason mukaan?

Johtuuko syrjintäkiellon rikkomisen oikeudellinen seuraus tässä yhteydessä unionin primaarioikeudesta ja/tai johdetusta oikeudesta, tässä erityisesti direktiivistä 2000/78/EY, sinänsä, vai perustuuko kyseinen oikeus unionin oikeuteen sisältyvän valtion vastuun mukaisesti ainoastaan siihen, että unionin oikeudessa määritellyt vaatimukset on pantu täytäntöön puutteellisesti?

- 5) Onko unionin primaarioikeuden ja/tai johdetun oikeuden tulkinta esteenä kansalliselle toimenpiteelle, jonka mukaan maksu- tai vahingonkorvausvaade edellyttää, että tuomari on esittänyt vaateen viipymättä?
- 6) Jos ensimmäiseen, toiseen ja kolmanteen kysymykseen vastataan myöntävästi: seuraako unionin primaarioikeuden ja/tai johdetun oikeuden tulkinnasta, että siirtymäsäännökset, joiden nojalla vanhat tuomarit sijoitetaan uudessa järjestelmässä palkkatasolle pelkästään heidän vanhan (syrjivän) palkkauslainsäädännön nojalla siirtymäajankohtana saamansa peruspalkan määrän perusteella ja joissa ylemmille palkkatasoille etenemisessä ei oteta huomioon tuomarin kokemusaikaa kokonaisuudessaan vaan ainoastaan tälle siirtymäsäännösten voimaantulon jälkeen kertynyt kokemusaika, merkitsevät ikään perustuvan syrjinnän jatkumista, kunnes tuomari saavuttaa korkeimman palkkatason?
- 7) Jos myös kuudenteen kysymykseen vastataan myöntävästi: Onko unionin primaarioikeuden ja/tai johdetun oikeuden tulkinta esteenä tämän jatkuvan erilaisen kohtelun oikeuttamiselle lainsäätäjän tavoitteella, jonka mukaan siirtymäsäännöksillä ei ole tarkoitus suojata (ainoastaan) vanhan tuomarin siirtymäajankohtana saavuttamia etuja vaan (myös) vanhaan palkkauslainsäädäntöön perustuvaa olettamusta siitä, millaisiksi työuran aikaisten ansioiden odotetaan kussakin palkkaluokassa muodostuvan, ja maksaa uusille tuomareille parempaa palkkaa kuin vanhoille tuomareille?

Voidaanko vanhojen tuomareiden jatkuva syrjintä oikeuttaa sillä, että vaihtoehtoisesta sääntelystä (myös vanhojen tuomareiden sijoittamisesta palkkatasoille yksilöllisesti kokemusajan perusteella) aiheutuisi hallinnollisia lisäkustannuksia?

- 8) Jos seitsemännessä kysymyksessä tarkoitettua oikeutusta ei hyväksytä: Mahdollistaako unionin primaarioikeuden ja/tai johdetun oikeuden tulkinta — niin kauan kuin syrjimätöntä palkkauslainsäädäntöä ei ole otettu käytäntöön myös van-

hojen tuomareiden kohdalla — jonkin muun oikeudellisen seuraamuksen kuin sen, että vanhoille tuomareille maksetaan takautuvasti ja jatkuvasti palkkaa heidän palkkaluokkansa korkeimman palkkatason mukaan?

- 9) Jos ensimmäiseen, toiseen ja kolmanteen kysymykseen vastataan myöntävästi ja kuudenteen kysymykseen kieltävästi: seuraako unionin primaarioikeuden ja/tai johdetun oikeuden tulkinnasta, että siirtymäsäännökset, joiden nojalla vanhat tuomarit, jotka siirtymäajankohtana ovat saavuttaneet tietyn iän, saavat tietyltä palkkatasolta lähtien nopeammin palkankorotuksen kuin ne vanhat tuomarit, jotka olivat siirtymäajankohtana iältään nuorempia, merkitsevät ikään perustuvaa välitöntä tai välillistä syrjintää?
- 10) Jos yhdeksänteen kysymykseen vastataan myöntävästi: Onko unionin primaarioikeuden ja/tai johdetun oikeuden tulkinta esteenä tämän erilaisen kohtelun oikeuttamiselle lainsäätäjän tavoitteella, jonka mukaan siirtymäsäännöksillä ei ole tarkoitus suojata siirtymäajankohtana saavutettuja etuja vaan ainoastaan vanhaan palkkauslainsäädäntöön perustuvaa olettamusta siitä, millaisiksi työuran aikaisten ansioiden odotetaan kussakin palkkaluokassa muodostuvan?
- 11) Jos kymmenennessä kysymyksessä tarkoitettua oikeutusta ei hyväksytä: Mahdollistaako unionin primaarioikeuden ja/tai johdetun oikeuden tulkinta — niin kauan kuin syrjimätöntä palkkauslainsäädäntöä ei ole otettu käytäntöön myös vanhojen tuomareiden kohdalla — jonkin muun oikeudellisen seuraamuksen kuin sen, että vanhat tuomarit saavat takautuvasti ja jatkuvasti saman palkankorotuksen kuin yhdeksännessä kysymyksessä mainitut etuoikeutetut tuomarit?

(¹) Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annettu neuvoston direktiivi 2000/78/EY (EYVL L 303, s. 16).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Napoli (Italia) on esittänyt 17.1.2013 — Mascolo v. Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

(Asia C-22/13)

(2013/C 86/20)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Napoli

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Raffaella Mascolo